

som vedkommende Kommune muligen har haft fra nævnte Ejendom, ligesom der ved Beregningen af Ejendommens Udbytte maa føres til Udgift en passende Andel i de almindelige Forvaltningsudgifter for Forst- og Domænevæsen.

§ 4.

Til § 25 i Lov af 6te Juli 1867 føjes:
 „Naar en Skatteyder afgaar ved Døden, er hans Bo og Arvinger pligtige til at udrede den ham paaligtede Skat for Tiden indtil Udløbet af det Tjerdingaar, i hvilket han er død; hans efterladte Enke kan ansættes til Skat fra Begyndelsen af det følgende Tjerdingaar. — Naar Skatten maa inddrives ved Udpantning, er Sogneraadet berettiget til foruden Stattebeløbet at fordræ Rente heraf 5 pCt. p. a. fra den 1ste i den Maaaned, i hvilken Oprævningen af Skatten har kunnet paabegyndes. — Den, der til Skade for Kommunen mod bedre Vidende gør en urigtig Selvangivelse til Sogneraadet eller til dette meddeler urigtige Oplysninger om sine Indtægter eller Lejlighedsforhold, straffes med til Kommunens Kasse at bøde den besvægne Stats Beløb 5 Gange; opdages Besvigelsen ved Behandlingen af dens Dødsbo, der har gjort sig skyldig deri, erlægges af Boet den samme Bøde.“

§ 5.

Et Ophold i en Kommune, der skyldes Udførelsen af et offentligt Hverv, giver ikke denne Kommune Adkomst til nogen Del af vedkommendes Formue- og Lejlighedsstat, naar ikke vedkommende har medført sin Husstand til et Ophold ud over 6 Maaeneder. Det samme gælder om Ophold paa Sinds- sygeanstalter, Abnormanstalter eller lignende Anstalter saa vel som Hensiddens i Straffeanstalter, Arrester eller deslige.

§ 6.

Den Formue- og Lejlighedsstat, der paalignes en Lens- eller Stamhusbesidder, eller Godsejer, til hvis Besiddelse henhøre flere Hovedgaarde, beliggende i forskellige Kommuner, fordeles til disse Kommuner efter følgende Regler:

Godsherrn indbyder hvert 5te Aar Repræsentanter fra de paagældende Kommuner, een fra hver, til Møde hos sig, for at bestemme de respektive Hovedgaardes indbyrdes Værdiforhold for ham.

Efter dette Forhold deles Formue- og Lejlighedsstaten mellem Kommunerne, dog at der her tages Hensyn til Hartkornstaten i de respektive Kommuner, og at der forud-

tildeles Opholdskommunen en saa stor Brøkdæl, som svarer til Enheden divideret med de lodtagende Kommuners Antal.

3 Tilfælde af Uenighed afgør Sagensministeren Forholdstallene.

Lens- eller Stamhusbesiddere eller andre Hovedgaardsbesiddere kunne ikke ved Ophold i Udlandet unddrage sig personlig Stat til Kommunen. De blive at beskatte efter Formue og Lejlighed, som om de havde Bolig i den Kommune, hvor Hovedejendommen er beliggende, og derefter deles Skatten paa foransførte Maaede med andre Kommuner, i hvilke de maatte besidde Hovedgaarde. Er Besidderen forhindret i selv at lede Forhandlingerne med de paagældende Kommuners Repræsentanter angaaende den femaarlige Fordeling, da paahviler dette Hverv den paagældende Amtmand.

Tage fornævnte Hovedgaardsbesiddere midlertidigt stattepligtigt Ophold i en fremmed Kommune deles den Hovedopholds- Kommunen tilfaldende Part af Formue- og Lejlighedsstaten mellem de to Kommuner i Forhold til de respektive Opholds Varighed i samme.

Stiftelser eller Klostre, der besidde Hovedgaarde, betragtes som Stamhusbesiddere og paalignes personlig Stat til Kommunerne som Stamhusbesidder med Bolig i den Kommune, i hvilken Hovedejendommen er beliggende.“

forkastedes med 59 Stemmer mod 1.

2) Endringsforslag under Nr. 26 af W. Dinesen:

Principaliter:

Lovforslaget affattes saaledes:

„Forslag til Lov om

Endringer i og Tillæg til Lov om Landkommunernes Styrelse m. v. af 6te Juli 1867.

§ I.

§ 18 i Lov af 6te Juli 1867 affattes saaledes:

„Kommuneklassens Fornødenheder for det kommende Aar lignes af Sogneraadet under et paa hele Kommunen, dels paa Hartkorn og bygningsafgiftspligtige Bygninger, dels paa Formue og Lejlighed, i et Forhold, som, indtil en Lov om den kommunale Bestatning udkommer, for 3 Aar ad Gangen for hver Kommune fastsættes af Amtsrådet efter Sogneraadets Forslag.“